

AZET

2/2015

Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Výroční zprávy a plány klubu

Zpráva o činnosti a plán

Hospodaření a finance

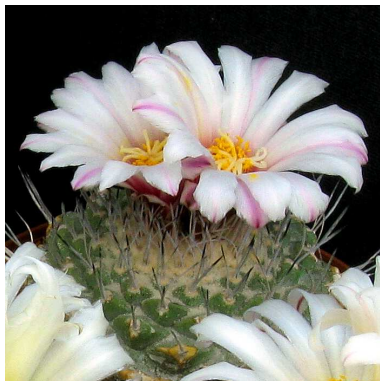
Revizní zpráva

Haage, Erfurt

Přesazování

Strombocactus disciformis –

– zvláštnost od Rudolfa Moulise

Apríl, jak se patří

Je půlka dubna, otáčím hlavu doprava (tam mám okno) a usmívám se nad tím, že ač jsem se před chvílí radoval z vycházejícího slunce a modré oblohy, včil padají vločky jako kravince. (Přiznávám, že jsem musel chvíli přemýšlet, čím nahradím to první slovo, které mě při pohledu na ty obrovské vločky napadlo.) V zápětí zase vyleze Slunce a bude pestropočasový a trochu chladný aprílový den. Zažili jsme už vysoké teploty a zase nám je slibují, jaro však bude snad letos opět pozvolnější a delší, než loni. Leč nepředbíhejme.

A co se dělo mezitím? Nešťastník vystřílel hospodu v Brodu (Uherském). Co se dělo v Americe kdysi před sto a více lety, došlo už i k nám. Do hor spadlo německé letadlo se stopadesáti lidmi letící ze Španělska. Na rozdíl od předchozích neštěstí podobného charakteru bylo hned druhý den všechno jasné a hned se vědělo, kdo za to mohl. Pokrok nezastavíš. Naším územím projely americké vojenské jednotky a Česká televize dostala zákaz vysílat o výročí německé okupace v roce 1939. Tentokrát cizí vojsko přijelo a hned zase odjelo, takže naštěstí nenastaly žádné „věčné časy“ jako onehdy. A ve Středozezemním moři zase umírají hromadně uprchlíci z Afriky. Aspoň bylo chvíli o čem psát a mluvit.

Tento Azet je pro mě příjemnou skládačkou, protože nemám tolik práce s vymýšlením písmenek. Přispěly k tomu pravidelné zprávy funkcionářů výboru a články předsedy Stuchlíka, Františka Chládky a vykopávka ze starého Gymnofilu jako vzpomínka na Zdeňka Fleischera, kterou našel a poskytl mi Emil Vašíček. Jestlipak se vejde do tohoto čísla anebo jej odložím do příštího... V každém případě borcům od Svitavy patří velký dík. Co vy ostatní? Necháte si dát fleka nebo bouchnete do klávesnice s výkřikem „Re!“?

V plném proudu je příprava na výstavu kaktusů, plakáty jsou vytištěny. Svítí na nich věmeček květů mamilárie. Velkou radost mám ovšem i z toho, že se nechal přesvědčit jeden z fotografujících účastníků soutěže pan Rudolf Moulis a ke svému obrázku napsal kratinké povídání. Tak se jeho strombokaktus dostane – byť ne na plakát – dokonce na titulní stránku Azetu, zatímco ostatní pomalu upadnou do všednosti a zapomnění. K fotce na plakát bude ostatně zmínka i dále v listu.

Pohoda, hezký den

Josef

Výroční členská schůze 6. února 2015

Protože jsem se ani tentokrát schůze osobně nezúčastnil, přepisuji ze zvukového záznamu. Ze začátku byl poněkud nekvalitní, nevylučuji tedy drobné výpadky nebo nepřesnosti.

Úvodní část začala oznámením termínu výstavy a že bude ve stejných prostorách jako minule. Květnová schůze bude 15. května (kvůli státním svátkům). Distributor Karel Kašpárek oznámil, že ztratil seznam a vyzývá členy, aby si zkontrolovali, zda jim nechybí některé číslo a obrátili se na něj příště, aby to mohl napravit ke spokojenosti všech. Dále předseda vyzval k posílání fotografií do soutěže o fotku na plakát redaktorovi Azetu. Petr Metela vybírá příspěvky pro Gymnofil. Dále byly v rámci výroční schůze předneseny zprávy a plány, které najdete na jiném místě tohoto čísla. Po přečtení byli členové vyzváni k připomínkám a k diskusi, Radek Čech se dokonce nabídl, že své zprávy přečte znovu. Diskuse se nakonec nekonala a přednesené zprávy byly hromadně jednomyslně schváleny. Předseda

nakonec oznámil, že příští výroční schůze bude volební. Schůze se nesla ve veselém a přátelském duchu, o čemž svědčí např. dotaz, kdyže začne volební kampaň. Radek Čech ještě oznámil nabídku od p. Trávníčka na letní tábor pro děti bez omezení věku zaměřený na množení a sázení rostlin.

Do velmi bohatého slosování tentokrát přispěli: Michal Marčák, Jirka Vítek, Radek Řepka, Jirka Peňás, p. Hejlek, který nechtěl být jmenován, Emil Vašíček a Laďa Kašpar.

Schůze dále pokračovala volnou tribunou. První přednášejí byla Jarka Životská, na již se v minulé volné tribuně nedostalo a která přispěla povídáním a snímky, z nichž mnohé byly naskenované z diapositivů a fotografií.

Začala výstavou z roku 2000 konanou v prostorách, které dnes již Čtyřlístku nepatří, pokračovala snímky ze zájezdů, dalších výstav, např. „Kavárna u kaktusu“. Výstavy postupně pozměnily charakter, od roku 2007 zmizela ústřední expozice zpravidla věnovaná určitému rodu kaktusů. Od roku 2006 jsme byli přemístěni do nového menšího prostoru, rovněž pro fotografie méně příznivého kvůli nepříjemným stínům, zatímco dříve bylo v prostorách vhodné rozptýlené světlo. Mnozí členové se na snímcích poznali, což bylo doprovázeno smíchem, buď nám však útěchou, že za nějakých deset let budeme vypadat mnohem hůře. V roce 2009 končí doba písková a začíná doba keramzitová. Jarka v tom to roce zároveň začíná fotografovat digitálně. Ukázala i rozdíl mezi skenovanými snímky s minimálními úpravami a snímky pořízenými digitální technikou.

Druhým přednášejícím byl Michal Marčák. Provedl nás svými cestami mimo Brno. Často šlo o výstavy malých organizací, které musí pořádání takových akcí stát velké úsilí. Ukázal například výstavy v Kroměříži, Velkých Pavlovicích a na výstavišti Flora Olomouc. Zajímavá byla výstava v Novém Bydžově. Tamní organizace má šest členů, z toho čtyři vystavují. Výstava v Uherském Hradišti se vyznačovala nedostatkem světla. Přednášející také vyzval přítomné k identifikaci staré fotky z naší výstavy konané ještě ve sklenicích univerzitní botanické zahrady. Další zajímavou výstavou byla výstava ve foyeru zlínského divadla. Zajímavá byla tím, že za Michalovy přítomnosti tam přišlo pět školních tříd.

Zde zvukový záznam končí. Zbývá už jen dopsat jména ostatních přednášejících: Jiří Škaloud, Jaroslav Dobiáš a Radek Mrkva.

Přednášející na volné tribuně: Jaroslav Dobiáš, Radek Mrkva, Jiří Škaloud, Jarka Životská a Michal Marčák, foto S. Stuchlík

Schůze výboru 17. února

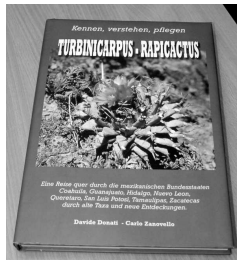
Schůze se sešla v pravidelnou dobu (druhé úterý po prvním pátku v měsíci – to připomínám zejména pro ty, kdo by chtěli využít bohatou klubovou knihovnu, neboť v tento den před schůzí bývá přístupná zhruba od 16 do 17 hodin) na obvyklém místě u předsedy Stanislava Stuchlíka na Jílové ulici 23.

Na programu jednání bylo vedle obvyklého vyhodnocení minulé (výroční) schůze naplánování a upřesnění dalších akcí, především přednášejících na další členské schůze. Byly projednány nové přírůstky do knihovny. Zároveň výbor rozhodl, že bude snížen náklad zpravodaje Azet z 200 na 180 ks kvůli nezadržitelnému úbytku členské základny. Výbor se zabýval i přípravou výstavy, zejména záležitostmi propagace, např. přípravy plakátu, kde je vyhlášena soutěž o fotografii na plakát a jednotlivými termíny.

Po skončení oficiální části schůze poblahopřáli přítomní členové výboru Karlu Kašpárkovi k narozeninám a následovalo občerstvení a volná zábava.

Členská schůze 6. března 2015

Schůze měla mírně neobvyklý průběh, protože přednášejícího zdržela důvěra v jízdní řády Českých drah. Nic to ovšem nevadilo a výbor využil této pauzy ke kvízu, který tentokrát připravil a hodnotnou cenou zadotoval Jiří Peňás. Podle čísel vstupenek byli vylosováni tři soutěžící. Pravidla byla obdobná jako u podobných kvízů v nedávné minulosti. Každý soutěžící si mohl vzít jednoho poradce, otázky dostali písemně a výbor nakonec vyhodnotil jejich odpovědi. Knihu o ariokarpusech si nakonec odnesl vítěz Karel Pulkrábek.

Účastníci soutěžního kvízu: Jaromír Dohnalík s Rudolfem Moulisem, vítěz Karel Pulkrábek s Lubomírem Hrubým, mimo obraz otec a syn Hasoňové a vpravo cena pro vítěze

Další program byl obvyklý. Petr Metela připomenul základní pravidla k přípravě výstavy. Vše je skoro přes kopírák jako loni. Brigády začnou v úterý, protože máme přislíbeny stejné prostory, které jsou již vybaveny základním materiálem, takže nebude tolik hrubé práce. Svoz rostlin ve středu celý den a ve čtvrtek pouze dopoledne, aby měli aranžéři dostatek času na uspořádání. Připomněl rovněž obvyklá pravidla o dovozu rostlin, parkování a chování brigádníků v prostorách zahradního centra Čtyřlístek.

Radek Čech poděkoval sponzorům slosování vstupenek. Tentokrát to byli pan Helán, který dodal tiskoviny, rostlinami přispěli Radek Řepka, Jaroslav Dobiáš a František Chládek.

Mezitím dorazil předseda Stuchlík s přednášejícím panem Josefem Králíkem, který přijel vlakem z Lipníka nad Bečvou. Po uvedení, vyzkoušení techniky a domluvě o tom, co

a jak se bude promítat, začal pan Králík vyprávět a ukazovat. Provedl nás sbírkami svých přátel, výstavami například v Ústí nad Orlicí (dlouhý fóliovník na ulici s kaktusy, tilandsiemi a dalšími rostlinami na podívání i na prodej) nebo v pro něj nedalekém Přerově, kde rovněž vystavoval. Nezapomněl nám ukázat ani obrázky ze své sbírky a podělil se s námi o některé pěstitelské postřehy a zkušenosti.

Vyprávění proložil ukázkami ze svého města. Nejprve obrázky z tamního nádražního podchodu vyzdobené malbami „z pohádky do pohádky“. Kupodivu obrazy nejsou poškozeny „takytvorbou“ nezvaných sprejerů. Další odskok byla pozvánka do Lipníka. Ulice města jsou vyzdobeny kovovými kovářskými výtvy. Nedaleko odtud se totiž nachází hrad Helfštýn, který se stal místem setkávání uměleckých kovářů. Možná jste slyšeli o každoročním festivalu Hefaston. A právě odtud pocházejí různé bizarní kovové výtvy.

Vyprávění bylo pestré, zajímavé, přednášející však není nejzdatnějším vypravěčem a jeho projev působil zvláště v závěrečné části poněkud váhavě a nejistě. Jinak ovšem byla přednáška zajímavá a pestrá, poznali jsme méně známou kaktusářskou osobnost. Rovněž jsme se dozvěděli něco o tom, jak fungují menší kluby kaktusářů na Moravě a vlastně i v Čechách. Nakonec následovala krátká diskuse zejména o věcech praktických, o pěstování, vytápění apod.

Přednáška nebyla dlouhá, zbývající čas jsme tedy využili k vyslechnutí asi čtvrt hodinového povídání předsedy Stuchlíka o jeho návštěvě v nejstarší evropské pěstírně kaktusů Haage v Erfurtu.

Zajímavé byly hybridy nejčastěji echinopsisů a způsob jejich pěstování. Protože hybridy jsou jedinečné, musí se, aby byly zachovány jejich vlastnosti, množit pouze vegetativně. Další, co přednášejícího zaujalo, byla kolekce gymnokalycií.

Pěstírna je obrovská a množství rostlin tam množených nepředstavitelné. Nebyl by to ani náš předseda, aby nás nezavedl svými obrázky a povídáním i k notokaktusům. Zdaleka u nich však neskončil. Dostalo se i na litopsy, mamilárie, diskokaktusy, ariokarpusy a řadu dalších. Některé obrázky už ani nekomentoval a promítal jeden za druhým, abychom se mohli pokochat jejich pestrostí.

Ze starých skleníků nás předseda virtuálně zavedl do šesti nových skleníků a ukázal nám například „kombajn“ na sázení kaktusů. Nechyběly ani sukulenty, sortiment je vskutku velmi široký.

Přednášky probíhaly bez použití zvukové techniky, což je pro posluchače náročnější a svádí to k nepozornosti a rušení. Světelné podmínky byly ještě docela přijatelné, blíží se zkrátka léto a dny se příjemně prodlužují, takže promítání obrázků na následujících přednáškách bude bohužel poznamenáno rozptýleným světlem.

V poslední – asi půlhodinové – části vystoupila Jarka Životská s historickou rekapitulací činnosti klubu, jak ji zachytila ve svých vzpomínkách a na obrázcích. Dokončila tak své vyprávění, které začala na únorové volné tribuně. Zaměřila se více na lidi nežli na rostliny, pro připomenutí, že jsme kdysi byli mladí a krásní. Věřil už jsme jenom krásní ☺. Společnými silami jsme dávali dohromady jména například hostitelů na zájezdech, vzpomínali jsme a lehce se diskutovalo. Poslouchaje záznam nevidím obrázky, zkouším si jen představit, co

bylo na obrázcích, protože Jarka byla málomluvnější a leccos se dalo odhadovat hlavně podle reakcí posluchačů.

Kromě výstav a zájezdů vzpomněla Jarka třeba i návštěvu u pana Harašty, který se rozhodl v roce 2011 rozdat členům a přátelům část své sbírky.

Docela obdivuji, jak tuto reminiscenci Jarka uspořádala. Sám mám zkušenost, že když své fotky nepřeberu a nezpracuji hned, bývá následně těžké se v tom znovu vrtat. Ne, že bych je nedokázal najít, vypracoval jsem si docela přehledný systém, problémem však bývá, že mezitím naстанou nové akce, nové úkoly to staré odroluje někam dolů do spodních zásuvek paměti...

Schůze výboru 17. března 2015

V obvyklém čase (dokonce ve stejný den díky počtu dnů v únoru) a na obvyklém místě se sešel výbor klubu, aby nejprve zhodnotil minulou členskou schůzi a její program. Účastníci se shodli na tom, že je dobře někdy zalovit v neznámých vodách, abychom se mohli dozvědět, jak se to dělá jinde. Bylo vhodné, že schůzi oživila a doplnily další dvě minipřednášky. Velmi kladně byl oceněn i soutěžní kvíz Jiřího Peňáse, který tentokrát vyhrál Karel Pulkrábek. Výbor děkuje Jiřímu za přípravu a za věnování hodnotné knihy.

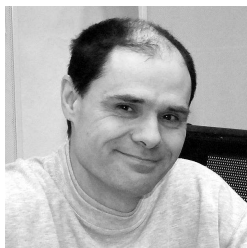
Další část programu se věnovala blízké budoucnosti klubu: Upřesnění následující přednášející, propagace výstavy, uzavření soutěže o fotku na plakát, příprava vstupenek... Byl vypracován seznam inventáře klubu, revizní komise dostala za úkol provést kontrolu.

Nakonec přítomní poblahopřáli Radkovi Čechovi k narozeninám a schůze skončila občerstvením a povídáním o ledačem.

Členská schůze 3 dubna 2015

Schůze začala oznámením předsedy, že květnová členská schůze bude 15. května, což sice není první pátek v měsíci, kvůli slavným májovým dnům je to však první pracovní pátek. S tím lehce souvisí i změna knihovny a schůze výboru (úterý 19. května). Stanislav Stuchlík zmínil i přípravu a zapísování na služby výstavy. Jsou k dispozici plakáty na výstavu, členové mohou přispět propagaci.

Protože nebyly žádné další příspěvky členů výboru ani z publika, přešlo se k losování vstupenek. Cenami přispěli tentokrát Emil Vašíček, Jaroslav Kašparovský, Laďa Křivánek, Jarka Životská a ještě někdo, koho jsme nezaznamenali.

Hlavním bodem schůze byla tradičně přednáška. Tentokrát jsme zalovili ve vlastních řadách. Vyprávění se ujal Petr Metela.

Jeho cesta začala loni na výstavě, kdy Jiří Kolařík hledal spoluúčastníky na zimní cestu do Argentiny. Petr Metela využil příležitosti, protože o cestě dlouho uvažoval, a nyní se sešly vhodné okolnosti.

Petrovým záměrem bylo vidět širší a pestřejší rozsah jak zeměpisně, tak i botanicky. Nechal tedy itinerář Jiřímu a svěřil mu veškerou důvěru. Při přípravě nic nepodcenil, začal dva dni předem a dost času strávil

sháněním sandálů (bylo to pomalu začátkem naší zimy). Cestovatelé vyrazili z Brna 3. listopadu autobusem Student Agency do Vídně. Odtud letadlem do Buenos Aires, kde je zdržela změna letového řádu a museli čekat na letišti na další spoj. Tam došlo ke zdržení předání půjčeného auta. Když si pro ně došli, lehce se podivili, že dostali poněkud jiný typ, než si představovali do terénu. Nehtěli ztrácet čas objednáváním nového a raději hned vyrazili podle plánu své cesty.

Téměř novým vozem vyrazili na cestu. Petr zůstal „uvázan“ u toho kola, kterým se natáčejí kola auta, protože Jiří po příletu do Buenos Aires zjistil, že nechal doma řidičák. Namířili si to na Mendoza, cestou viděli první kaktus, nepočítají-li importy na tržišti ve městě (nic místního). Ačkoli tam jeli začátkem jara, neměli zrovna štěstí na kvetoucí rostliny. Často přijeli příliš brzy nebo těsně po květu.

Cestovatelé potkávali spoustu policejních nebo vojenských stanic a někdy byli obtěžováni kontrolami. Petr zmínil i další okolnosti jako faunu, počasí a řadu dalších dojmů. Zpočátku nebylo kaktusů mnoho, teprve posléze jich v prezentaci přibýlo. Přednáška zahrnovala austrocactusy, maihuenopsisy, tefrokaktusy – oblast zájmu Jiřího Kolaříka a rovněž později např. lobivie, notokaktuy a gymnocalcia, což více zajímalo Petra Metelu.

Dostalo se i na doprovodnou vegetaci. Zaujaly například oxalisy, drobné rostliny, které však mají mohutné podzemní části, jež jim umožňují přežít nepříznivá období bez vody v chudé půdě a drsném podnebí. Nebylo neobvyklé, že se na naší cestovatelé pohybovali v nadmořských výškách kolem 3000 m n. m. I přes velkou nadmořskou výšku slunce pražilo a často ani nešlo opřít se o kámen, třeba kvůli fotografování. Tomu ostatně rovněž většinou lépe svědčí rozptýlené světlo, takže nebylo snadné vytvořit a využít podmínky pro dobrou fotku. Petr Metela fotografoval jednak svou zrcadlovkou, využíval však zároveň i malý kompakťák. A že se to naučil dobře, to se prokázalo na přednášce.

Nemá smysl rozepisovat dopodrobna celou přednášku. Důležitý byl dojem, jakým přednáška působila. Bylo zjevné, že si Petr své první cizokrajné kaktusářské cesty velmi dobře užil a že se mu tam líbilo. Jsme rádi, že dojmy a fotografie, které si přinesl, nám Petr příjemně, přehledně a poutavě představil. Velmi oceňuji mapky, jimiž prokládal povídání o jednotlivých lokalitách. Tím přispíval ke zlepšení přehledu, takže se vyhnul tomu, aby vyprávění o zážitcích a rostlinách na jednotlivých lokalitách splývalo.

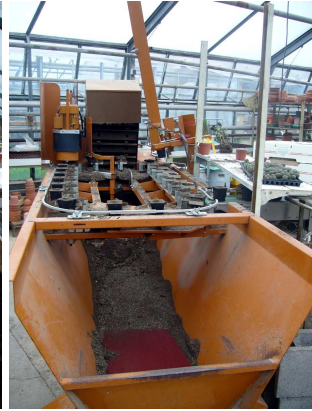
Nedá se na tomto místě reprodukovat celý obsah přednášky. Záznam je sice poutavý, kvalitní a příjemný na poslouchání, pro mou potřebu však příliš dlouhý. Pro ty, kdo na přednášky nechodí, je to jen připomínkou toho, o čem asi přišli. Okamžitý zážitek z přednášky nelze nahradit, ať je prezentace sebedokonalejší a sebevymakanější.

Nezbývá tedy, než Petrovi poděkovat za hezkou přednášku, která patřila k těm lepším, které jsme v posledních měsících mohli slyšet a vidět.

Nebyt několika rušičů, kterým přes předchozí výzvu, aby si vypnuli telefony, tyto začátky vyzvánět, neměla tato schůze žádné vážné nedostatky.

Obrázky na následující dvoustraně: S. 24 – Vysoce umístěné snímky ze soutěže o fotku na plakát. Autoři Martin Hotárek, Rudolf Moulis, Jiří Škaloud, Jan Ziegrosser a Jarka Životská S. 25 – Snímky Stanislava Stuchlíka z návštěvy pěstírny Haage v Erfurtu. Dole inspirace pro manipulaci s velkými rostlinami od Františka Chládky.

Schůze výboru 14. dubna 2015

Výbor klubu v obvyklém čase na obvyklém místě nejprve zhodnotil a velmi pochválil minulou přednášku Petra Metely. Potom byl upřesněn program následujících akcí, zejména přednášek. Dostalo se i na diskusi, zda koupit novou knihu do klubové knihovny.

Nejvíce času zabralo jednání o nadcházející výstavě kaktusů. Příprava tiskovin, propagace, domlouvání ve Čtyřlístku, příprava a náměty pro aranžování, obsazení pokladny... Naštěstí mnohé skutečnosti budou podle osvědčeného minulého scénáře, takže všechno jistě organizačně zvládneme ke spokojenosti členů i návštěvníků. Máme na to poslední měsíc a kousek.

Schůze skončila poblahopřáním Jaroslavu Kašparovskému k narozeninám a povídáním o ledačem při dobrém občerstvení.

Soutěž o fotografii na plakát výstavy

V době, kdy otevíráte toto číslo Azetu, již všichni dobře znáte vítězný obrázek, který zdobí plakát letošní výstavy. Co však bylo za tím a vedle toho, to se vám pokusím přiblížit v následujících řádkách.

Soutěž byla vyhlášena obvyklým způsobem na členských schůzích a v Azetu. Na výzvu zareagovalo deset soutěžících. Mezi nimi vítězové předešlých soutěží, vytrvalci, kteří to stále – zatím neúspěšně – zkoušejí a někteří noví, kteří to zkusili poprvé. Byli to: Martin Hotárek, Tomáš Lachký, Rudolf Moulis, Radek Mrkva, Josef Polách, Marek Svoboda, Jiří Škaloud, Sylva Urbanová, Jan Ziegrosser a Jarka Životská.

Do hlasování se dostalo 27 obrázků. Obrázky byly nejrůznějšího charakteru. Byly pořízeny různými přístroji, měly různou kvalitu, některé dokonce nesplnily podmínku, aby šlo o neupravené originály.

Hlasovalo devět členů výborů tak, že přidělovali od pěti do jednoho bodu obrázkům, které se jim nejvíce líbily.

Nejvíce – devatenáct bodů – získala vítězná fotografie mamilárie, kterou znáte z plakátu. Další počty bodů byly velmi vyrovnané, postupně to klesalo až k jednomu bodu (14, dvakrát 12, 11, dvakrát 10 atd.). Bez bodu zůstalo 13 fotografií.

Druhé místo získala fotografie Rudolfa Moulise, která zaujme jiné významné místo – kytky tohoto čísla. Třetí a čtvrté místo patří snímkům Jana Ziegrossera, zkušeného kaktusáře a fotografa, jehož snímky již plakát výstavy zdobily v minulosti. Třetí (resp. čtvrté) místo pozbyla Jarka Životská, jejíž fotka byla upravená (vložením nějakého textu). Další trojici s desíti body obsadili Jiří Škaloud, Martin Hotárek a Jan Ziegrosser.

Vítěznou fotografii obodovalo šest hodnotitelů, po 5 fotografiích se líbilo čtyřem a třem hodnotitelům, zbývající paběrkovaly.

Hlavním sdělením však je, že každý ze soutěžících dostal aspoň nějaký bodík, že jsme rádi, že přibýlo vás odvážných oproti minulým ročníkům a že jste mě nezahrnuli množstvím fotografií a našli jste soudnost a kritičnost k posílání těch skutečně nejlepších. Věřím, že soutěživost je nám vlastní a že i v dalších letech vybereme fotku na plakát podobnou formou.

Děkuji tedy všem soutěžícím, devíti členům výboru, kteří hlasovali, blahopřeji těm úspěšnějším soutěžícím, povzbuzuji ty ostatní, aby to nevzdávali a vyzývám všechny čtoucí: Dívejte se kolem sebe, fotografujte, vybírejte a čekejte zase na vyhlášení nějaké další soutěže.

Strombocactus disciformis

Tímto strohým nadpisem začíná velmi kratinké, leč postačující a výstižná zmínka o krásné rostlince, jejíž fotka se zúčastnila soutěže o obrázek na plakát a o zvláštnosti, kterou Rudolf Moulis vypěstoval, vyzozoroval a následujícími písmenky popsal:

I strombokaktusy, když jsou tvrději pěstované a mají velmi světlé přezimování, dokáží po-těšit velkými květy o průměru až 6 cm. Vnitřní okvětní lístky jsou převážně světle nažloutlé, vnější mají na spodní straně nafialovělý středový proužek. Všiml jsem si, že se občas vy-skytne květ s výrazným na fialovělým středovým proužkem i na horní straně vnitřních okvět-ních lístků (viz zadní rostlina vpravo). Toto zabarvení květu se v mé sbírce u strombocactusů objevuje u různých jedinců zcela nahodile, další květenství je bez těchto proužků.

Zprávy přednesené na výroční členské schůzi

Zpráva o činnosti Klubu kaktusářů Astrophytum za rok 2014

Vážení přátelé,

stejně jako v minulých letech se vždy v únoru koná pravidelná výroční členská schůze Klubu kaktusářů Astrophytum Brno. Je zde zhodnocena na šes činnost za uplynulý rok.

Naš klub vycházel ve své činnosti z plánu práce, který byl schválen výroční členskou schůzí v únoru 2014.

Jednou z hlavních našich činností bylo zajištění členských schůzí. V minulém roce se uskutečnilo celkem devět schůzí a konaly se na akademické půdě Masarykovy univerzity. Pravidelnými body programu byly zprávy funkcionářů a slosování vstupenek. Poté vždy následovala odborná přednáška s prezentací obrázků jak z nalezišť kaktusů i sukulentů, tak i z domácích sbírek.

V minulém roce přednášel jeden zástupce ze Slovenska, jeden mimobrněnský předná-šející a zbývajících šest přednášek obstarali naši domácí členové Astrophyta.

Na únorové výroční schůzi se volné tribuny zúčastnili čtyři na šes členové. Marek Najvar přešel do revizní komise a ve výboru ho nahradil staronový člen Jiří Peňás.

Velmi důležitým bodem našeho plánu je pravidelná výstava kaktusů i sukulentů. Tato výstava je řadu let realizována v areálu Čtyřlístku v Brně-Bystrci. Loňská výstava se ko-nala v období 31. 5. až 8. 6. 2014. Celkem se jí zúčastnil 41 vystavovatel a bylo vystaveno 1657 květináčů, to je o 2 více, než minule. Na přípravě výstavy, jejím průběhu i na konečné likvidaci se podílelo 45 členů a odpracovali dohromady 823,5 brigádnických hodin. Aranžo-vání výstavy zvládla na výbornou Jarka Životská s pomocníky. Poděkování patří všem, kteří přispěli jakýmkoliv dílem k naší výstavě. Jak už se stalo tradicí, návštěvníci naší výstavu hodnotili opět velmi kladně.

Jako každý rok uspořádal výbor pro členy, kteří se podíleli na realizaci výstavy, první sobotu v září 6. 9. 2014 zájezd za kaktusy do jižních Čech. Navštívili jsme celkem čtyři kaktu-sáře, a to Slabu, Krátkého, Kaisera a Janoška. Jako vždy tento zájezd výborně zorganizoval Petr Metela.

Dne 18. října se uskutečnilo sympozium v Brně-Líšni v Dělnickém domě. Na sympo-ziu bylo předneseno pět velmi kvalitních přednášek. První přednáška byla od (předsedy)

Stanislava Stuchlíka k historii Klubu kaktusářů *Astrophytum Brno*. Následoval (prezident SČSPKS) Jaroslav Vích – Mexiko, (Bratislavský předseda) Albert Škrovan – Bolívie, (Švýcar) Ralf Hillmann – Cestou přes Cordillera Madinga – rostlinné společenství v jižní Bolívii a (polský místopředseda) Grzegorz Matuszewski – Mexiko. Celkem se zúčastnilo 88 kaktusářů, z toho z brněnské organizace 58.

V roce 2014 se výbor sešel celkem třináctkrát. Na svých schůzích se zabýval zajištěním přednášek, výstavy, symposia, vydáváním *Azetu* a řešil připomínky z řad vás, členů.

Zpravodaj *Azet* v roce 2014 vyšel čtyřikrát. Díky redaktorovi Josefu Poláchovi má stále kvalitní úroveň. Bylo by dobré, kdybychom my, členové, více přispívali do zpravodaje a tím obohacovali jeho obsah.

V roce 2014 mělo členské příspěvky zaplacené 178 členů *Astrophyta*, z toho časopis z Prahy odebírá 70 členů, na členské schůzi 57 členů, dohromady 127, a 51 členů je bez časopisu.

Archiv *Astrophyta* je uložen u Petra Metely. Nezpracované materiály postupně zpracovává Stanislav Stuchlík.

Naše knihovna je průběžně doplňována o nové publikace a má k dnešnímu dni 1162 zařazené tituly. Je škoda, že z řad členů je o zápůjčku literatury velmi malý zájem. O knihovnu, která je uložena v bytě předsedy, se vzorně stará Jaroslav Kašparovský.

Naši tři členové – Stuchlík, Metela a Čech – jsou zastoupeni ve vedení Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů. Dva členové – Stuchlík a Čech jsou členy vydavatelské a redakční rady časopisu *Kaktusy*.

Během roku byly průběžně aktualizovány naše stránky www.astrophytum.cz správcem Josefem Poláchem, který je snad předělá do modernější podoby. Od roku 2012 máme také skupinu na stránce Facebook, která je rovněž průběžně aktualizována. Adresa je www.facebook.com/AstrophytumBrno.

V minulém roce se uskutečnila minivýstava kaktusů v Dolních Kounicích při příležitosti Svatogothardských slavností v termínu 2.–4. 5. 2014. Výstavy se zúčastnilo (jako vystavovatelé) pět členů: Čech, Metela, Kašparovský, Odehnal a Trávníček.

V roce 2014 oslavil klub kaktusářů *Astrophytum Brno* devadesát let od svého založení.

Na chrudimské Zavírání sezony zavítalo 24 členů *Astrophyta*.

Při hodnocení naší činnosti v uplynulém roce tak, jak nám ukládal plán práce, mohu konstatovat, že výbor všechny dané úkoly splnil bezesbytku. Za to si zaslouží poděkování jak všichni členové výboru, tak hlavně vy, členové, kteří jste se podíleli na úspěšné činnosti našeho klubu.

Zprávu předkládá jednatel Radek Čech

Plán činnosti Klubu kaktusářů *Astrophytum Brno* pro rok 2015

- Uskuteční se 9 členských schůzí s odborným programem;
- Pravidelné podzimní symposium se uskuteční v říjnu 2015 v Lišni;
- Výbor se bude scházet pravidelně 1× měsíčně, případně mimořádně;
- Výstava proběhne ve Čtyřlístku v termínu 30. 5.–7. 6. 2015;
- Bude zorganizován zájezd za kaktusy;
- Čtyřikrát vyjde zpravodaj *Azet*;

- Bude zajišťována distribuce časopisu Kaktusy a slovenského časopisu Cactaceae etc. pro členy, a to buď zasíláním poštou nebo osobním odběrem na schůzi, rovněž máme možnost předplatit si Atlas kaktusů u našeho předsedy;
- Knihovna a archiv budou průběžně doplňovány;
- Budeme pokračovat v činnosti ve vedení SČSPKS;
- Pokračování v činnosti v redakční a vydavatelské radě časopisu Kaktusy.

Zprávu předkládá jednatel Radek Čech

Zpráva o hospodaření KK Astrophytum Brno za rok 2014

Příjmy

Časopis a členské příspěvky	58 610 Kč
Výstava a prodej rostlin	46 060 Kč
Symposium (vstupné)	6 560 Kč
Sponzorské dary	11 000 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 311 Kč
Ostatní (reklamní předměty, staré časopisy)	5 252 Kč
Celkem	136 793 Kč

Výdaje

Časopis	44 150 Kč
Výstava	19 779 Kč
Symposium	19 350 Kč
Zájezd	16 532 Kč
Azet	9 890 Kč
Nájem sálů	7 250 Kč
Literatura	5 568 Kč
Reklamní předměty + kalendář	10 202 Kč
Poštovní služby	1 446 Kč
Odměna přednášejícím	3 060 Kč
Ostatní	1 431 Kč
Celkem	138 658 Kč

Stav financí k 31. 12. 2014

Běžný účet	88 286 Kč
Pokladna	26 851 Kč
Celkem	115 137 Kč

Stav financí k 12. 1. 2015

Běžný účet	106 616 Kč
Pokladna	29 941 Kč
Celkem	136 557 Kč

Plán příjmů a výdajů pro rok 2015**Příjmy**

Časopis a členské příspěvky	55 000 Kč
Výstava a prodej rostlin	45 000 Kč
Symposium	5 000 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 000 Kč
Sponzorské dary	10 000 Kč
Celkem	124 000 Kč

Výdaje

Časopis	44 000 Kč
Výstava	18 000 Kč
Symposium	13 000 Kč
Zájezd	16 000 Kč
Azet	10 000 Kč
Nájem sálu – přednášky	9 000 Kč
Literatura	5 000 Kč
Poštovní služby	2 000 Kč
Odměna přednášejícím	4 000 Kč
Neočekávané výdaje	3 000 Kč
Celkem	124 000 Kč

*Jana Čechová***Zpráva revizní komise o finančním hospodaření za rok 2014**

Revizní komise provedla kontrolu pokladní knihy, pokladní hotovosti, inventáře a inventurní knihy a knihovny.

Revizní komise konstatuje:

- Pokladní kniha a pokladní doklady jsou úplné, přehledné a mají všechny náležitosti.

- Výše pokladní hotovosti souhlasí se zápisem v pokladní knize.
- Inventář a inventární kniha souhlasí se skutečností.
- Počet knih v knihovně souhlasí s počtem knih v evidenční knize.
- Finanční hotovost byla čerpána v souladu se schváleným plánem.

V Brně dne 15. 1. 2015

Za revizní komisi Jan Ziegrosser

Kakteen – Haage, Erfurt

V květnu 2014 jsem měl možnost se opět po delším čase podívat do skleníků firmy Kakteen – Haage v Erfurtu. Návštěva se uskutečnila v neděli, což bylo možné jenom proto, že nás tam doprovázel náš známý Wolfgang Gemmrich, který u firmy pracuje jako zahradník. Už u vstupu nás vítal veliký transparent, který sděloval, že jsme v nejstarší pěstírně kaktusů na světě. A aby toho nebylo málo, další informace zněla, že jsme v zahradnictví, které existuje od roku 1685. Tehdy se poprvé v daňovém spisu objevilo jméno Hans Hage (psáno s jedním a) – erfurtský občan a samostatný zahradník. Kaktusářskou firmu založil Friedrich Adolf Haage v roce 1822. On sám získal své zahradnické znalosti na saském královském dvoře, což byl pochopitelně dobrý odrazový můstek pro jeho zahradnictví. Během krátké doby vybudoval významnou kaktusovou sbírku a položil tak základy, na kterých firma stojí dodnes.

V neděli se ve firmě nepracuje, takže v celém areálu zahradnictví nebyl nikdo – kromě nás. Wolfgang měl s námi velkou trpělivost, procházeli jsme všechny skleníky a prostory, až už veřejnosti přístupné nebo nepřístupné. A byla toho opravdu spousta k vidění, padlo na to celé nedělní odpoledne až do večera.

Staré prostory jsou určeny pro soukromou sbírku a pro množení rostlin. Šest novějších skleníků bylo určeno převážně pro prodej. Navíc se v sobotu, tj. den před naší návštěvou, uskutečnil Den otevřených dveří, takže pro návštěvníky ve sklenicích byly připraveny různé expozice jako lákadla k nákupům. Největší zážitek jsme zažili hned na začátku prohlídky ve skleníku, kde jsou sbírkové rostliny. Prastaré kusy gymnokalycií, ariokarpusů, astrofyt, turbinikarpusů, notokaktusů a řady dalších kaktusů byly tentokrát zcela zastíněny hybridními rostlinami. Ty totiž ve velkém kvetly a byla to pastva pro oči. Mnoho metrů čtverečních nejrůznějších hybridů, jejichž základ tvořily rostliny rodů *Echinopsis*, *Helianthocereus* (*Trichocereus*) a *Chamaecereus* se honosilo květy všech možných barev anebo jejich kombinacemi. Řadu z těchto hybridů bylo také možno koupit v prodejním skleníku. Od každého kultivaru si firma ponechává obvykle jednu rostlinu a hlídá její odnože. Těmi se pojistí další pokračování klonu, a pokud je odnoží více, dávají se do prodeje. Další obrovskou dávkou hybridních rostlin jsme viděli ve skleníku s epifytickými kaktusy. Květy rostlin rodu *Epiphyllum* byly rovněž v nejrůznějších barvách, navíc byly skutečně obrovské. A tak jsme prohlíželi a prohlíželi a fotografovali a fotografovali...

Po prohlídce těchto skleníků jsme se přesunuli do novějších skleníků, velkých a rozlehlých lodí. V nich jsme byli např. také seznámeni s činností sázecího stroje, který sám nesází, ale svým neustálým přísunem materiálu k sázení přivádí obsluhu do stavu vyčerpání – údajně se dá takto pracovat jednu, maximálně dvě hodiny.

Sortiment prodejních rostlin, ať již kaktusů nebo jiných sukulentů, je skutečně obrovský. Firma uvádí, že prodává více než 3000 druhů. Rostlin na prodej bylo opravdu hodně. A to ještě bylo po Dni otevřených dveří, takže stoly s prodejními rostlinami byly někde dosti prořídlé. Mnoho rostlin kvetlo, což bylo samozřejmě důležité právě pro hybridy, aby mohl zájemce vidět barvu, tvar a velikost jejich květů. Ovšem cena rostlin – kaktusů i jiných sukulentů – není zrovna na naše poměry malá, začíná se asi tak na úrovni 100 Kč. Týká se to i běžných rostlin.

Rovněž venku bylo k vidění a ke koupi mnoho rostlin, pochopitelně těch, které jsou mrazuvzdorné. Bohatý sortiment chemických přípravků, nejrůznějších substrátů, květináčů, literatury a řada dalších potřeb pro pěstování kaktusů byly k dispozici pro zájemce.

Další údaje o firmě můžete najít na www.kakteen-haage.de, otevřeno je v pondělí až pátek od 7 do 15 hodin, v sobotu od 10 do 15 hodin.

Stanislav Stuchlík

Obrázky z této návštěvy najdete na vnitřní barevné dvoustraně (s. 25). Popis: Pohled do prodejního skleníku, hybridní Echinopsis, průvodce W. Gemmrich, sázecí stroj, a parapet s hybridy. Obrázky k následujícímu článku jsou na téže stránce dole: Celkový pohled na uspořádání a čištění kořenů na zvednuté rostlině.

Jsem sám – co s tím?

Pamětníci si pravděpodobně vzpomenou, že podobné téma jsme na listech Azetu rozebírali v čísle 4/2011, kde Jaroslav Dobiáš popisoval svůj „nárychtung“ na pohodlnou, bezpečnou a k rostlinám šetrnou manipulaci při přesazování velkých rostlin, aniž by k tomu potřeboval dalšího pomocníka.

Podobně k němu přistoupil i František Chládek z Letovic – nebo chcete-li z „blanenské menšiny“, který popisuje a obrázky dokumentuje svůj podobný způsob. Dobré a užitečné nápady a techniky patří připomenout a šířit. Mnozí z nás jsou na tom podobně a podle rčení „Pomocnou ruku hledej na konci svého ramene“ nám mohou být následující řádky docela užitečné. A možná si po přečtení stručného článku uvědomíte, že sami používáte nějaký zlepšovák, flignu, grif a stálo by za to se s tím pochlubit . .

Čas od času je potřeba přesadit rostliny nasázené v květináčích, kontejnerech či mísách. Bývá to těžké (váhově), ale jde to. Co však s kaktusy? Nejdou uchopit. Co litr objemu, to kilo váhy. Ale ty trny... Nesmí se poškodit!

Použijeme nejlépe molitan, vhodně umístíme kolem těla rostliny a uvážeme (třeba řemenem). Pověsíme si kladku a vyzvedneme, kam je třeba. Zajistíme. Očistíme kořeny. Připravený kontejner podložíme pod kytku, kterou popustíme do vhodné polohy. Pak už jen přidáváme zeminu a nějakým ždouchátkem zapravíme mezi kořeny a hotovo.

František Chládek

Do tohoto čísla se nevešla jubilea členů, vzpomínkový článek na Zdeňka Fleischera a zprávička se zamyšlením o pašování kaktusů. Tož příště.

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem \TeX s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v člancích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvků jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org